

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die trigesima Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

dam admiratione, & tacita contradictione. Qualis autem fuerit beata Aua, paucis indicat Dononienſis eccleſia, ad ſecundam diem Septembris, quando eleuationem recoliſt ſanctæ Ragenfredis. Erat opibus affluens, ſed Dei iudicio cæca, ad declarandum ſanctæ Ragenfredis meritum. Cùm enim multa Sanctorum loca, viſum ex petens, donatione honoraffet, tandem ab angelo monetur, vt pro viſu recipiendo ſepulcrum & reliquias ſanctæ Ragenfredis non negligat. Obtento autem lumine, prædia ſua, ſeruos, ancillas, & omnem ſui iuris ſupellectilem, ad ſepulcrum ſanctæ Ragenfredis obtulit. Eccleſiam ſanctæ Mariæ meliorari, & ad eam beatas medicæ ſuz reliquias transferri fecit: Ibi etiam, ſacro velamine aſſumpto, vique ad finem vitæ Deo militauit, & locum ſepulcri in eccleſia ſancti Martini, cum ſanctis Dei inibi tumulis, promeruit.

a. Item Carol. martyr.

Die trigeſima Aprilis.

1°. De ſancto Forannano, epiſcopo & fundatore Walciodorensis monaſterij.

Ex monumentis eccleſia Walciodorensis, qua diligenter ad me tranſcriptis Paulus Thenon, ſupprior Haſteria, ſub abbate Walciodorensi.

IN venerabili, perpetuæ virginis matris Dei, Walciodorensi baſilica, depositio egregij ſanctiſſimique epiſcopi & abbatis primi FORANNANI Qui in Scotia nobili proſapia oriundus, à teneris annis optimis moribus & artibus eſt imbutus. Vnde in clerum aſcitus, populi & cleri ſuffragio, ad archiepiſcopatus faſces pertractus eſt, in ea ciuitate quæ Scotigenarum lingua tunc *Dominormor*, totius yberniæ & Scotiæ metropolis, nuncupabatur. Verùm peractis annis aliquot in eo paſtorali regimi e, angelica viſitatione monetur, trans mare Vallem decoram adire. Nec mora,

Aprilis 30.

NATALES

mora, adiunctis duodecim comitibus mare adiit, nullaque naui reperta, duo ligna in formam crucis disposita conspexit, quæ cum comitibus conscendit, & stupendo miraculo aura sancti Spiritus flante, in Gallias peruënit. Cùm autem ulterius perambulassent Lomacum, Comiti Eilberto, Vallis decoræ, seu Walciodori fundatori, peregrinationis suæ causam aperuerunt. Qui gratulabundus cum eis Romam profectus est, ubi à Benedicto septimo, monasterij confirmationem & priuilegia obtinuerunt. Voluit autem Apostolicus Præsul beatum Forannanum abbatem, quàm diu uiueret, episcopum permanere Vallis decoræ. In reditu autem Forannanus & comites Gorziæ, regulam sancti Benedicti sunt professi, & inde læti ad Vallem suam redierunt, totis viribus Deo famulaturi. Hinc Comes Eilbertus sibi ipsi vix in referenda Deo gratia sufficiens, locum illum, spectantibus populis, multorum honorum traditione dotabat. Cumque sanctitate & nobilitate clarissimus septem annis post aduentum beati Forannani supervixisset, plenus bonis operibus, Deo spiritum reddidit in Fleruco, nominatissimo suæ ditionis ad Sambram pago, quinto Calendas Aprilis. Vnde à sancto Forannano & clero Walciodorum est deportatus. Sanctus autem episcopus & abbas, pastor vigilantissimus, pater pauperum, omnium virtutum floribus ornatus, quinto post Eilbertum anno quieuit, anno nongentesimo octuagesimo secundo & in læna Basilicæ Walciodorensis honorificè depositionem accepit, non absque insignium operatione miraculorum. Cuius natalis cum Canonico officio celebris fuit Walciodorensibus, vsque ad annum

num vigesimum sextum ultra sesquimillesimum. Tunc autem reformatores Bursfeldenses eum ex albo Sanctorum, quo ad diuinum officium, extinxerunt: eo quod non extaret ratio eius per Ecclesiam Romanam in numerum Sanctorum. Quæ ratio quibusdam Walciodorensibus displicuit, eo quod multi sancti celebrentur, qui non sint in Romana curia canonizati. Ideoque diuinum officium relinquendum putarunt de suo sancto, quem constat multis miraculis in suæ depositionis annua celebritate & aliâs claruisse, quorum quædam fidelissimis scriptis & picturis tradita exstant, quædam verò negligentia perierunt. Inuocatur adhuc annuè, cum sanctis Eloquio & Nuncio, pridie Paschæ in Litania. Sacrum item corpus eius, excepto brachio, quod in sacristia asseruatur, in plumbeo sarcophago compositum, terræ sinus fouet, extructo desuper monumento, cum titulo, Sancte F O R A N N A N E, ora pro nobis. Conseruatur etiam in sacrario penè integra, cum argenteis tintinnabulis, stola ipsius sacra, cuius benedictione morsum rabidi canis sanauit. Qua etiam multi postmodum curati sunt.

a Distat ab eo vno miliari Septentrionem versus.

2º. De obitu Radulphi tacentis.

Ex libro obituum in Affligem, & libro Apum.

IN Affigenio, obiit Radulphus tacens, sacerdos & monachus, qui septem annis silentium tenuit, & signo Crucis incendium maximum peuitus extinxit.

O quam longè, inquit Thomas Cantipratensis, iste erat ab ijs quorum lingua maculat totum corpus, & ut *Lib. 2. cap. 13. aliis 12.* docet sanctus Iacobus, rotam nostræ natiuitatis inflamat!

Tribuit

Maij 1.

N A T A L E S

Tribuit illi sedecim annorum silentium, in quo tamen suspicor^a eum lapsum esse, aut mendosum esse codicem vtriusque editionis, eo quo liber obituum Affligenij meminerit tantum septennij

a Vidi tres editiones antiquas & 4. exemplaria mss. quae omnia habent sexdecim. G Col.

Die prima M A I I.

1°. De S. *Euermaro, martyre Ruthensi.*

Ex historia eius ecclesiastica.

IN territorio Tungrensi, villa quæ Ruthis dicitur, sancti **E V E R M A R I** martyris, qui ab iniustis innocenter interemptus est. Huius mors pretiosa crebris miraculis illustratur. Hactenus Martyrologium Fuit autem, ut in ecclesiastico officio legitur, nobilis Friso, qui succrescentibus cum ætate meritorum virtutibus, ad sancta loca peregrinabatur. Cumque Traiectum iret ad sanctum Seruatium, diuertit in territorio Tungrorum, apud Hacconem quendam in silua Harclapia, cum septem suis comitibus. Qui, ut erat tyrannus, beatum virum cum dictis comitibus interfecit. Honoratur verò inter Dei martyres à Ruthensi ecclesia & à vicina Tungrensi, ad quam singulis annis sacrum corpus defertur. Ossa eleuauit circa annum nongentesimum sexagesimum octauum Heraclius, episcopus Leodiensis: quam eleuationem tot subsequuta sunt miracula, quod descripta ingens volumen efficerent.

*Iib. 2. vi.
sa beati
Landoaldi*

Volunt autem villam prædictam, ab eruta silua nomen habere. A Nodgero tamen nominatur, ni fallor, villa *Rother.*

Porro Canonici Ruthenses, per merita martyris, bened-